

שבת פרשת תזריע, א' ניסן תשע"ו 9.4.2016, גליון מס' 1

שְׁמֹר אֶת-חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעֲשִׂיתָ פֶּסַח לַה' אֱלֹהֶיךָ כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאָךְ ה'
אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לַיְלָה (דברים ט"ז, א')



שלום קהילה יקרה

אנו נרגשים להגיש בזאת את הגליון הראשון של **עלי צורים** המתחדש. ולמה מתחדש? כי "עלי צורים" היה שמו של העלון הראשון של ראש צורים שיצא לאור במשך שנים לא מעטות...

אז זו ההזדמנות לתת קרדיט למציעות השם - **רעות ברוש וחנה דרורי** (כל אחת בנפרד, ללא תיאום ביניהן!). זאת גם ההזדמנות לומר תודה לכל המציעים האחרים. השמות המוצעים היו מעניינים ומקוריים, הבחירה הייתה קשה ויתכן שאף נשתמש ברעיונות הללו כשמות מדורים בהמשך.

תודה גם **לכנה שכטר** על העזרה בעיצוב הכותרת ושמות המדורים. בלעדיך היה הרבה יותר קשה!

אז למה העלון ומה מטרתו?

הרגשנו מזה זמן שיש צורך בעלון מושקע יותר שייצג את קהילתנו נאמנה. עלון המשקף את המגוון שבתוכנו ושואף לגבש את הקהילה, להעלות נושאים לסדר היום ולהשאיר טעם טוב. השתדלנו שהעלון יכיל מדורים רציניים ומדורים קלילים יותר, מדורי רוח ומדורי חומר ואנו מקווים שהצלחנו במשימה.

אנו תקווה שכל גווני הקהילה בכל הגילאים ימצאו עניין בעלון או בחלקו. תודה לכל הכותבים שתרמו לעלון. בהמשך נשתדל להגיע לכותבים נוספים, ונשמח גם ליוזמות מצד הקהל...

כמובן נשמח לשמוע תגובות, רעיונות לשיפור וגם מחמאות.

ניתן ליצור אתנו קשר דרך הפורום: בחרו "צור קשר" באפשרויות בראש העמוד ואח"כ בשדה "נושא" בחרו "פנייה לצוות עלי צורים". לחילופין ניתן גם לשלוח מייל לכתובת: yarchon@r-tzurim.co.il. המייל יגיע לכל חברי העלון.

קריאה נעימה ושבת שלום.

צוות העלון: **הרב מרדכי ורדי, אביבית אהרונוף, רחלי אבלמן, גלית לוי, צחי כהן, יעקב דרורי-רנבאום** (עריכת לשון) ו**נעמה דיטור**



- ❖ ברכות לגיזדי ברנט, לאחים ולאחיות עם אירוסיו של יוסף לליאור גרומן מרעננה.
- ❖ ברכות למרגלית ודן דיטור, לאחים ולאחיות עם אירוסיו של תומר לאפרת ברסלויר מרעננה.

- ❖ מזל טוב לכנה ואיל אופיר עם הולדת הבן הראל נרי.
- ❖ מזל טוב לשרון וחיים ראש עם הולדת הנכדים התאומים, בנים לזהבה ונועם פיינטוך. ברכות גם לדודים ולדודות.
- ❖ מזל טוב לנטע ואיתן לביא להולדת הבת.

- ❖ מזל טוב לבני ובנות המצווה ומשפחותיהם :
 - ☑ רמה וחגי אהרוני לכבוד בר המצווה של גלעד.
 - ☑ שגית ועוזי זליגר לכבוד בר המצווה של ינאי.
 - ☑ אמירה ומיכאל רענן לכבוד בת המצווה של עורי.
 - ☑ מלי ושמעון פיינגאלד לכבוד בר המצווה של רועי.
 - ☑ לאבי ושלומית שוורץ לכבוד בר המצווה של איתן.

- ❖ ברכות למתגייסים הטריים - עלו והצליחו :
 - 🇲🇩 לאיתמר פולק עם גיוסו לנצח יהודה.
 - 🇲🇩 לדביר שבט עם גיוסו לחיל המודיעין.

- ❖ ברכות ליאיר דה ליאון לרגל סיום הדוקטורט בנושא "גלים באוקיאנוס".

- ❖ ברוכים הבאים לבני הזוג נריה ארנון ואשר בן אבו שהגיעו אלינו מעין כרם. אשר הוא אחד משחקני "אנדרדוס" ונריה היא שדרת חדשות בגלי ישראל. אשר ונריה גרים בדירה הצמודה למשפחת בריימן. מאחלים להם קליטה מהירה, משפחת ראש צורים.



מה הקשר בין אתי ואפי ציון, לירז ואברהם ברנשטיין, רעות ועידו שינדלר, גדעון ושירה שינדלר ומילו וחננאל נויברגר?

אתי ואפי הם ההורים של לירז ורעות.
עידו וגדעון הם אחים.
אברהם ומילו הם בני דודים.

ראשית, ברצוננו לברך ולהודות לכל העוסקים במלאכת הפקת הירחון החדש "עלי צורים". היוזמה לשנות את תבנית עלון המידע עלתה לא אחת בעבר, וחזרה ועלתה בתחילת הקדנציה של ההנהלה הנוכחית כמשימה לביצוע. לשמחתנו, לאחרונה, פנו אלינו שני אחים, נעמה דיטור ויעקב דרורי - רנבאום, בהצעה לשנות את דפוס דף המידע והוקמה ועדת חשיבה משותפת אשר מסקנותיה קיבלו את ברכת ההנהלה וניתן האות לצאת לדרך. אנו מקווים כי השינוי יביא עימו גם יוזמות חדשות, גילויים חדשים ורוח חדשה ומרעננת ושיהיה מקור להנאה וציפייה מדי חודש בחודשו.

פורים

חג פורים הוא חג עם שמחה יתירה, לשמחתנו, זכינו כי בראש צורים תהיה גם לחג זה ייחודיות מקומית. תקצר היריעה מלהודות לכל העוסקים במלאכה כדי שגם השנה נחוג את פורים דראש צורים, ועל כן סליחה ומחילה מראש (פורים ככיפורים) ממי שתרים ושמנו נפקד מירחוננו. השנה נוספה יוזמה מיוחדת נוכח המצב הביטחוני לקיים אירוע "לך כנוס את כל היהודים" בשיתוף חברי יישובים סמוכים ואנשי כוחות הביטחון. על היוזמה המבורכת והביצוע עמלו לילות כימים מולי יסלזון ודודו דרוק, ולהם ולכל צוות החברים שסייעו תודה ענקית. על המסיבה היישובית שלא נפקדה גם השנה מחצר המלכות תודה לליאור שכטר ויובל ויסמן, לרחלי אבלמן, רכזת הקהילה (עדיין לא בדימוס...) אשר עסקה בהרמת שני אירועים ובפרק זמן קצר, יישר כח (כדי להקהות את העזיבה מילות הפרידה יחכו לגיליון הבא...) לישי מילוא, אשר יזם, תיפעל, הרים והביא את כולנו לשמחה אמתית בהרקדה שתמיד תישאר ספונטנית ותמיד תישאר במקום ובשעה הקבועים, ותמיד תהווה עוד נקודת שיא בחג פורים דראש צורים...
לרעות ברוש ויפעת פרנקנבורג על ארגון קריאת הנשים המרגשת, ולכל הקוראות שתרמו מזמן בלימוד כדי שהקריאה תהיה מדויקת ומכובדת.
וכמובן, גם לגבאים הרשמיים...
ואחרונים חביבים, לשבט מעפילים, למדריכים תמר יסלזון, ידידיה קלמן, שגב פיינגאלד וצאלה מור ולנחמה הקומונרית על שוק הפורים המוצלח שהוסיף את תרומתו לשמחת החג.

ועדת הגיל הרך

בשעה טובה ומוצלחת יש ועדה! כאן המקום להודות למתנדבות מיטל רואש, מימי תירוש, אוסנת ניר, ליטל רון ומלי פיינגאלד שנאותו בשמחה להצטרף לוועדה. שתהיה לכן עשייה ברוכה.

פגישה עם ראש המועצה

ביום י"א אדר ב' (21.3.16) התקיימה פגישה עם ראש המועצה דויד פרל ומנכ"ל המועצה רועי וולר. מטרת הפגישה הייתה לשמוע על נושאים המעסיקים את תושבי ראש צורים בימים אלו ולהשיב לשאלות התושבים. לפגישה הגיעו כשלושים תושבים. ראש המועצה השיב לשאלות בנושאי ביטחון, בנייה, מעון ושירותי ההסעות. אנו נמשיך ונעקוב אחר בקשות שהופנו לטיפול המועצה.

חניות

אנו שבים ומזכירים לכל התושבים כי אין חניות פרטיות במרחב הציבורי. חניה פרטית בראש צורים משמעותה חניה בתוך המגרש של הבית, לכן כל אדם זכאי לחנות את רכבו בכל מקום המותר לחניה ע"פ החוק. עם זאת ניתן ורצוי להגיע להסכמות מתוך רצון טוב בין שכן לרעהו, אך אין בכך כדי לחייב מי מהשכנים או מאורחיו. בברכת "והאמת והשלום אהבו."

רכות הקהילה

לאור הודעתה של רחלי על סיום תפקידה בעוד כחודש, אנו מתחילים בחיפוש אחר רכות חדשה. דרישות התפקיד יפורסמו בקרוב.

בחירות להנהלה

כפי שפורסם, ביום י"ב באייר (20.5.16) יתקיימו בחירות להנהלת האגודה. כל מי שמעוניין להצטרף ולהשפיע על העשייה היישובית מוזמן להציע את מועמדותו לאלקנה מזכיר היישוב, באמצעות הדוא"ל: elkanaby@gmail.com.

צוות בית לחיים

בשנה האחרונה הוקם ביוזמת ההנהלה צוות בית לחיים, זאת מתוך מטרה לקדם פרויקט של שילוב אנשים עם צרכים מיוחדים בקהילה. בצוות חברים גילי קרמר, שי רבינוביץ', רחלי אבלמן, דיתי מילוא, מוריה יסלזון ואביבית אהרונף. במהלך השנה נפגש הצוות עם מפעילים שונים, ביקר בבתי שונים, הכיר מודלים שונים ובכלל נחשף יותר לתחום, הגם שאינו זר ליישוב. בזמן הקרוב נערוך ערב היכרות לקהילת ראש צורים עם הפרויקט כפי שגובש, שכן הצלחתנו נעוצה בכל אחד מאתנו. מי ייתן שנעשה ונצליח.

שבת שלום,
ההנהלה



הרב מרדכי ורדי

אחד הנושאים שמעסיקים אותי נוגע לעניין הזהות. זהות היא רכיב קריטי בקיום האנושי. אנשים בכל הדורות היו מוכנים להילחם וגם למות כדי להגן על הזהות שלהם. גם מלחמות הדת, למרות שיש להן רכיב מיסטי, יש בהן מאבק על זהות. הטלטלות החזקות ביותר שיכול לעבור אדם קשורות לאובדן זהות. כך הדבר בנוגע למשברי הגירה, משברים של מעבר מעולם דתי לעולם חילוני ולהפך. אני זוכר בתור ילד אשכנזי די בודד בשכונה של יוצאי לוב בנתניה, אנחנו בבית קראנו להם טריפוליטאים והם היו קוראים לי "רומני", ואני זוכר שהייתה לי טלטלה כאשר ראיתי שבמשחק בין נבחרת רומניה לנבחרת ישראל (ששודר ברדיו) אבא שלי היה בעד נבחרת ישראל. פעמים רבות רכיב חשוב בזהות שלנו קשור להשתייכות לדת, לפלג דתי, לקבוצה, למקום מגורים. לפעמים יש לנו קונפליקט עם הזהות שלנו או עם חלק מרכיבי הזהות. אני יהודי, ישראלי, דתי. בני עקיבא, מרכז הרב, גר בגוש עציון, קיבוצניק, בקיבוץ מופרט, רב, במאי, אבא, סבא. כנער קניתי את כל התקליטים של סגול כהה ובחודש מאי הם באים להופעה בארץ, כרטיס עולה שלוש מאות שקלים, זה חלק מהביוגרפיה שלי אז למה אני לא קונה כרטיס? עם חלק מרכיבי הזהות אני מחובר ועם חלק יש לי סכסוך ועם חלק יש לי יחסי אדישות או נימוס.

אני שואל את עצמי מה זה אומר להיות בראש צורים. האם זה איזה רכיב בזהות שלי, שלנו - או שזה נבלע בזהותנו כמתנחלים או בזהותנו כתושבי גוש עציון? האם להיות תושב ראש צורים מעורר אותי למשהו או שזה רק משמח ונעים? האם ראש צורים זה דווקא או שזה המקום שהתאים לתושבים כאן בנקודת הזמן שחיפשו מקום לגור? האם במשך השנים משהו התגבש?

מכיוון שראש צורים היא קהילה בתהליך בנייה אני מרגיש שיש כאן מקום לבירור רפלקטיבי (מבט על עצמנו). מי ששותף לשאלות שלי מוזמן לכתוב אלי, אולי יצטבר משהו שראוי יהיה לשתף את הציבור בכללו.

אבא יקר,

איך מסכמים חיים שלמים בכמה דקות? איך אפשר לתאר את אישיותך המדהימה במילים ספורות?

מה שלא נגיד ונאמר לא יספיק, אבל ננסה בכל זאת.

אבא יקר, היית בשבילנו עולם ומלואו. העשרת אותנו בצחוק השנון שלך, בחכמה האדירה שלך ובידע הנרחב שלך. בקושי סיימת תיכון ואת התואר הראשון, אבל אין דבר שלא ידעת – היסטוריה, דתות, גיאוגרפיה, פיזיקה, כימיה, ביולוגיה, אמנות – ומה לא. כמעט ולא הייתה שאלה שלא ידעת לענות לנו עליה, ואם קרה שלא זכרת במדויק, אז ישר בדקת בויקיפדיה וחזרת אלינו עם תשובות. הייתה לך חכמת חיים, שליוותה אותנו לאורך כל הדרך. תמיד ידעת לתת את העצה הנכונה ולומר את המילה המתאימה. עזרת לכל אחד מאתנו לסלול את דרכו בחיים, והיית לצדנו בכל הבחירות בהן התלבטנו.

אבא יקר, הכנסת לתוך חיינו את האהבה הענקית שלך למוזיקה. ניגנת לנו כבר מגיל צעיר, השכבת אותנו לישון והערת אותנו בבוקר לצלילי הגיטרה והפסנתר יחד עם קולך הערב. דחפת את כולנו ללמוד לנגן, והרגלת אותנו לתת למוזיקה ללוות אותנו לאורך כל היום. השמעת לנו סגנונות שונים ותמיד ידעת לספר את כל הסיפורים שעומדים מאחורי השירים. זכינו ללוות אותך בתהליך כתיבת השירים, וכמה ששמחנו כשהתחלת להפיק דיסקים עצמאיים וכשהתחלת לבנות גיטרות במו שתי ידיך.

אבא יקר, בנוסף לכשרון המוזיקלי האדיר שלך וליכולת שלך לנגן ללא תווים, היצירתיות שבך באה לידי ביטוי בתחומים נוספים בחיים – כמו בבישול המעולה ללא מתכונים, ביכולת הציור, בהמצאת הבדיחות והסיפורים וביכולת לפתור כל בעיה. אין דבר שלא ידעת לעשות, וככה חינכת אותנו שרק לנסות. הראית לנו שאין דבר שכל אחד מאתנו לא יכול לעשות, ותמיד אנשים מופתעים לגלות שאצלנו במשפחה גם הבנות יודעות להשתמש במקדחה, וגם הבנים בשלנים מצוינים.

אבא יקר, היית בן אדם כל כך פשוט, אבל לא במובן השלילי של המילה. היית כל כך ענו וצנוע, בחיים לא התלוננת (גם ברגעים הקשים של המחלה), תמיד שמחת בחלקך והסתכלת רק על חצי הכוס המלאה, ותמיד כשמישהו שאל אותך לשלומך, ענית לו בכזו פשטות "ברוך השם", באופן שעורר הערצה. היית גינטלמן אמתי בעידן שבו זה כבר כמעט ולא קיים, תמיד פתחת לנו את הדלתות והיה חשוב לך שנעבור ראשונים.

אבא יקר, אצלך המשפחה תמיד עמדה במקום הראשון, ועשית בשבילנו פשוט הכל. שמת את עצמך בצד, ותמיד דאגת קודם כל לצרכים של כולנו. עבדת מאד קשה, והיה לך חשוב שלא ייחסר לנו דבר. בתום כל יום עבודה מייגע, חזרת הביתה ובישלת לנו ארוחה טרייה, ולא היית מתיישב לאכול עד שראית שכולם מסודרים. בתקופות הלימודים של כולנו היה חשוב לך שנתרכז רק בהם, ועשית כל מה שיכולת כדי שלא נדאג לגבי שום דבר אחר. ולכן, העונש הכי גרוע עבורך במחלה הארורה הזאת, היה להפוך להיות תלות באחרים. לא רצית שאנחנו נדאג לך, וממש עד לרגעך האחרונים, כשבאנו לטפל בך, היית עסוק בלודא שאכלנו, ששתינו ושהכל בסדר אתנו.

אבא יקר, היית כל כך אמיץ. עזבת חיים שלמים ומשפחה אוהבת מאחור, והגעת לבד לארץ זרה, הרחוקה כל כך מכל מה שהכרת. קיבלת החלטה לשנות את אורך חיך וחזרת בתשובה, ויחד עם זאת נשארת בקשר הדוק עם משפחתך ולא נתת לשוני הגדול בין עולמותיכם להרחיק ביניכם אף

יותר. היו לך המון עליות ומורדות בדרך הלא פשוטה, אבל תמיד אמרת שתעשה כל מה שצריך בשביל להגשים את החלום – לגור בארץ ולהיקבר בה. אנו מאושרים בשבילך שעמדת בזה, ושאתה זוכה להיקבר כאן בגוש עציון, האזור אותו כל כך אהבת, ושבסופו של דבר קיבלת בהשלמה את הגזרה הנוראית הזו מלמעלה.

אבא יקר, למדנו ממך כל כך הרבה בכל כך הרבה תחומים, אבל אחד הדברים שתמיד התפעלנו מהם זו הזוגיות המדהימה שהייתה לך עם אמא. אהבתם אחד את השני ללא תנאים וללא גבולות. הייתם שם אחד עבור השנייה תמיד. תמיד ביחד, בלתי נפרדים. הייתם מודל לחיקוי עבורנו, וכולנו יכולים רק לקוות שנזכה, אפילו רק לקצת, למה שהיה ביניכם. דיברתם המון על איך שלא תצליחו להיות האחד בלי השנייה, וניסיתם לחשוב איך, כשיגיע היום, תלכו שניכם יחד. אבל נלקחת מאתנו שלושים שנה מוקדם מדי, ואנחנו צריכים את אמא פה אתנו, אז אנחנו מצטערים שהיא לא תצטרף אליך בקרוב... ומתנחמים שאבא שלך, שנפטר בדיוק ארבעה ימים לפניך, יהיה שם לקבל את פניך.

ובהזדמנות זו, נרצה לאמר כמה מילים על סבא בשמך כי לא זכית להיות בהלוויה שלו ולשבת עליו שבעה. הייתם שונים, אך יחד עם זאת, כל כך דומים בכל כך הרבה מובנים – שניכם הייתם אנשים אופטימיים, חייכנים, מצחיקים, מלאי אהבת חיים ואהבת המשפחה. הרבה מהדברים שסיפרתי עליך נכונים גם לגבי סבא. כל כך הרבה אנשים אהבו את שניכם, ולכן המכה הכפולה כל כך כואבת. תבקשו שם למעלה שיחוסו עלינו קצת, שלחו לנו כוחות לחזק את סבתא ואת ליסה, והתפללו עבורנו שנזכה לקצת שקט ורגיעה.

בשמך, אנחנו רוצים להודות לכל חברינו וחברי קהילת ראש צורים, שעטפו אותנו בחום ובאהבה, והרעיפו עלינו כל כך הרבה חסד ונתינה. זה ריגש אותך המון, וזכית לראות בחיך עד כמה היית יקר ממש לכולם.

Abba,

We can't imagine going through our lives without you.

We have no idea how we'll be able to handle not calling you, to hear you tell us how much you love us, to hear you call us "sweet hearts" and "my loved ones".

How Yosef, Yahu and I are supposed to get married without you walking us down the aisle?

How is Adina supposed to give birth to your first granddaughter without you by her side?

It will be so hard to come back home without you there.

Abba,

We are so sorry if we hurt or offended you in anyway... We love you so so much and will miss you terribly!

היו ימים חבר, אך הם חלפו מהר...

הגעתי לראש צורים בשליחות תנועת הקיבוץ הדתי לאחר כשנתיים של שירות צבאי. כל בן/בת קיבוץ היה מחויב בשנת שירות נוספת, ולאחר התלבטות בין עבודה בבני עקיבא לעזרה למשק צעיר, הכרעתי לטובת ראש צורים.

באותם ימים הכביש לעמק האלה (שכונה בתחילה 'הפרצה') טרם נסלל, והטיפוס אל ההר היה מלווה באבק ובקפיצות של הרכב. בסופו של דבר, היה המסע הקופצני בליווי יוסקיה, מרכז המשק דאז, משתלם. חצינו את השער, ולנגד עיניי נגלה נוף הררי קסום.

ראש צורים 'השתרעה' אז על ארבעה אוזבסטונים, ששימשו כבתי מגורים (ארבעה חדרים בכל מבנה), מבנה של משרדים ומרפאה, מועדון וחדר אוכל (אינני זוכרת היכן היו מחסן הבגדים והמכבסה), והעיקר... 4 תאי שירותים לכל מגדר, ומקלחת ציבורית.

גרעין 'יחדיו' שהגיע לקיבוץ, שוכן באוהלים(!). תעסוקת הנשים, במיוחד לאחר הגעת הגרעין, היוותה בעיה אקוטית, וכך הוחלט, שאביטל בר גבע (אף היא נשלחה על ידי הקבה"ד) ואני ננהל מתפרת תחתונים של חברת "עדין נויפלד" בקבלנות משנה. נסענו לעבודה בדרום תל אביב ובמשך כארבעה שבועות עבדנו במפעל. זו הייתה הפעם הראשונה בחיי שהתוודעתי לאוכלוסייה הזאת, לראשונה התחככתי עם אנשים קשי יום, שבקושי מצליחים להרוויח את לחמם, אך הם עובדים במרץ ובמתח לייצר עוד תחתון ועוד תחתון ולהרוויח פרמיה. גילוי נאות: הרגשתי מולם 'שמאלית', לא עמדתי בקצב, והרי מי שמכיר אותי יודע, שהכישרון הטכני אינו עומד בראש הסולם אצלי. ההורים של צירלי ז"ל, אף הוא מוותיקי ראש צורים, אירחו אותנו באהבה רבה בביתם בתל אביב, אך אפשר לומר שזו הייתה תקופה שדמתה ממש לשירות מילואים.

לאחר ה"השתלמות" בתפירה, ניסינו להקים את המתפרה בראש צורים. רוב העובדות היו בנות גרעין 'יחדיו'. למרבה המזל היו בתוכן בנות מוכשרות מאתנו, ובסך הכל המתפרה פעלה לאורך תקופה די ממושכת בעזרתו הטכנית של דוד בר ניצן, היום תושב אפרת, אולם מעולם לא הגענו לקצב של המתפרה בתל אביב.

במלאות שנה לשהותי בראש צורים פרצה "מגפת הנישואים" הנודעת, וחמש משפחות צעירות בנו את ביתן במשק הישן. אינני רוצה להרבות בפרטים, אך קחו בחשבון שלרשות הנשים ההרות עמדו שירותים ציבוריים ומקלחת משותפת. תענוג מפקפק, לא?

"הסבל" נמשך זמן קצר, כי בניית דירות הקבע התקדמה במהירות גדולה יחסית, והזוגות שוכנו בבתים "קונבנציונאליים". אך כאן צצה לה שאלה אידיאולוגית: היכן יישנו ילדי הקיבוץ? וכי יש נוהל טבעי יותר מלשכן את הטף במעון משותף? הרי ידוע, שהלינה המשותפת היא מאושיות הקיבוץ. ואכן, אני שהייתי אז רווקה, מוניתי להיות שומרת לילה, וישנתי עם התינוקות בשמירת לילה. הלינה המשותפת לא ארכה זמן רב, וכל "נפגעה" אינם גרים היום בראש צורים (זו אינה אשמתי... אני עשיתי ממש כמיטב יכולתי, וחשבתי שאני הולכת לאורו של חזון גדול שכותרתו היא: "כך עשו אצלנו ביבנה"...).

באותם ימים חובת השמירה חלה על גברים ונשים כאחד. כן, התייצבתי עם עוזי לשמירה, פטרלתי והגנתי על היישוב. בתשעה באב תשל"ד שובצתי לשמירה עם אחד מגרעין יחדיו שלא ממש הכרתי, קראו לו עמיקם... ואת ההמשך כולם יודעים.

פגעי מזג האוויר היו קשים יותר כשהיישוב היה ללא צמחייה, וכך קרה שבאחד מימי השלג הקשים, פסעה לה בת שירות מאזור הבתים לחדר האוכל. הקיבוץ עטה לובן מושלג, והיה קשה לזהות את המבנים. היא הגיעה לבית האימון (במקום לחדר האוכל), ושם שקעה בשלג. למרבה המזל, מרכז המשק עבר במקום והציל אותה.

במבט לאחור אני חושבת שהתקופה הקשה ביותר הייתה בעת מלחמת יום הכיפורים. הקיבוץ התרוקן בבת אחת מרוב הגברים, שעל פי מיטב האווירה המגדרית דאז, איישו את ענפי המשק וניהלו את המקום. עשרות מתנדבים מחו"ל הגיעו לקיבוץ המרוקן, ומיותר לציין שלא היה פשוט למלא בעזרתם את החלל החסר. משהתחילו להגיע ידיעות על חיילינו בחזית, ניצבנו מול ההיעדרות של ברוך דסברג הי"ד, אישה צעירה שמחכה עם בתה לבעלה, משק צעיר שמתמודד עם סימן שאלה שכזה; היו אלה ימים קשים.

אילו היו אומרים לי אז שיום יבוא וראש צורים תמנה 200 משפחות לא הייתי מאמינה. אך הנה בעזרת ה' "קמנו ונתעודד", אשרינו.
ידידה





פזית (ורדה) אפשטיין

- "אמא, מה יש לאכול היום?"
 - "מרק בונבוניירה ביין, במבה לולו מוקרמת, נחשי ג'לי על מצע עלי שוקולד קליפות תפוזים, וקציצות מרשמלו מקורמלות בוופל סוג ג', מפורר"
 - "אוף! אמא! למה כל יום אותו דבר? למה אי אפשר סתם ירקות חתוכים וחביתה?"
 - "חמוד, חייבים לסיים את משלוחי המנות עד פסח. זה לא זמן להתפנק!"
- ככה זה נשמע, מסוף פורים ועד ראש חודש ניסן (כן כן, אפילו בראש צורים... אל תיתממו! אמנם אתם, המבוגרים מפנקים זה את זה בארוחות בריאות, ובעופות ממולאים, אך את כל החסכים, אתם ממלאים דרך המשלוחים ש"הילדים" "מכינים" אחד לשני...).
- ואיך זה נשמע מראש חודש ניסן ועד פסח?
- "אההה... אמא, אני מפחד לשאול... אבל... מה יש לאכול?"
 - "למה מפחד חמוד? יש מרק פתיתים בסולת, פתיתים מוקפצים באבקת אפייה וקורנפלור, פתיתים מטוגנים בקמח כוסמין מלא והמון שמן קנולה (כי היה מבצע לפני שבועיים, ואבא היה בלי יומן, לא יקרה שוב), ולקינוח... פתיתים מוקצפים בוויסקי, בירה, וודקה ואינסטנט פודינג"
 - "אבל אבקת אפייה זה רק תערובת חמץ..."
 - "אה... טוב, אז נקפא. ונמכור..."
 - "אההה... אמא, נשאר אולי מהקציצות מרשמלו?"
- לא היו להם ימים קשים לתושבי ראש צורים, כמו אותם ימי בין הממטקים. והיו יושבין על הפתחים (כי לא הורשו להיכנס, אלא לאחר נייעור, ביעור, וריסוס ב-DDT), ומקוננים בבכי, או פשוט מוסרים חמץ בפורום, ומאמללים משפחה אחרת.
- פעם, בעת משבר לא פשוט, אחי הגדול אמר לי משפט שנחקק בלבי, ומשמש אותי רבות בחיים "גם תקופת המתנה, או מעבר, היא תקופה בפני עצמה. אל תחכי שהיא תחלוף, קחי ממנה מה שאפשר". אמנם הייתי שמחה הפעם להדחיק את המשפט הזה, ולהריץ את הזמן קדימה- מסוף ההרקדה הספונטנית והרגישה (רגע לפני המקלחות של הילדים המסוכרים, וגירוד הבעל מבית הטבולים), היישר אל הרגע בו נוחתים, עם הלשון בחוץ, אצל המשפחה המארחת בליל הסדר (לא לקפוץ, כבר נתנו את הדירה). אבל עד שאוהד שווימר יסיים לתכנת עבורנו את האפליקציה הזו, שנקראת "אישה בורחת ממציאות", איאלץ להתמודד ולנסות להבין מה בכל זאת אפשר לקחת לדרך מהימים האלה.
1. אילו פסח לא היה מתקרב, לעולם לא היינו מנתקים את הבוסטר של הילד מהאוטו, ומגלים את מצבורי המזון שאגר לעתות מצוקה, שלא היו מביישים משאית סיוע הומניטרי של האו"ם.
 2. אילו פסח לא היה מתקרב, היינו חושבים שזה די פסיכי לעשות אמבטיה לכל הצעצועים של הילדים (ואני מדמיינת את הצעצועים מפצירים בי "אמא, אפשר היום אמבטיה עם ילדים? אפשר? אפשר?"), היינו חושבים שלהשפריץ יין עם האצבע, על המפה, זה ממש לא מנומס, ושלשבת ערב שלם, על מצה שהחבאת מהילדים, תוך שאתה נוטה שמאלה, זה כבר גובל בטירוף (ואולי זה באמת כן).

3. אילו פסח לא היה מתקרב, לנצח היינו חיים באשליה שהדרך הכי נכונה לנקות ארון, היא להוציא את כוול התכולה שלו, ואז לסדר בחזרה. בזכות פסח כולנו יודעים, שברגע שהוצאת את כל התכולה, רמת האדרנלין בגוף יורדת לאפס, ואחרי מדיף אחד אתה נשבר ודוחף הכל ללול של הילד (רגע... לא אמרת שלקחת אותו למעון?), או מתחת למיטה (מה שיותר זמין...).
 4. אילו הימים שלפני פסח לא היו מתקרבים, לא היינו יודעים להעריך את המטפלות, הגנות והמורות של הילדים שלנו, שבאורח פלא מסיימות את היום, יחד איתם, כשהילדים מחוייכים, אכולים ושבעים, והגן נקי ומסודר (טוב, נו, מה הפלא? היא צריכה לטפל ב- 34. הם מעסיקים אחד את השני. שניים זה הרבה יותר קשה!).
 5. אילו פסח לא היה מתקרב, הילדים שלנו לא היו מבליים כל כך הרבה זמן בחוץ, בטבע, נחשפים לעולמות חדשים (נו... אבא, תן להכנס. אנחנו לא נספר לאמא!). מה שכן, זה לא היה פשוט למתוח את כל הכבלים של המחשב והראוטר עד לגינה. מזל שאנחנו עם שלא מפחד מדרך ארוכה.
 6. אם פסח לא היה מגיע, משהו מכס היה יכול לחשוב שאפשר לייצר שמן מדקלים? קמח מתפוחי אדמה? עוגיות מבוטנים (בחייאת למה זה היה טוב?!)? שקינואה זה חלבון? שקנולה זה לפתית?
 7. אילו פסח לא היה מגיע, לא היינו מבינים למה זה עדיין משנה היום לדעת אם אתה ספרדי או אשכנזי, ולמה חשוב לוודא מראש שהחתן המיועד הוא לא איזה "שטיין, או ביץ", או ברג (כן, כן, זה תמיד מגיע אצלי לשידוכין בסוף).
 8. אילו פסח לא היה מגיע, איך חפצי הייתה יכולה להתמוגג בכל פעם שהיא חולפת ברחוב ורואה משפחות שלמות עושות זומבה בכניסה לבית, לאחר הארוחה?
 9. אילו פסח לא היה מתקרב, היינו מוותרים על חודש שלם של פרסומים מעניינים בפורום ("צילי וגילי, בוגרות ואחראיות, יעסיקו לכם את הילדים, שבגילאי שלוש עד שלוש ושלשה חודשים, בימים א, ו-ה', בין השעות 10:00 ל- 10:15 בבוקר. מהרו להרשם, מס' המקומות מוגבל!"). "למסירה: רבע שקית שקדי מרק, כוס סוכר שנפלו לתוכה פירורים וכיכר לחם קפואה. ממתנים בחצר ליד ביתנו, איפה שהחתולים. כל הקודם זוכה". "עדיין מחפשים חמש דירות לליל הסדר, מבטיחים להשתדל להחזיר את הדירות בהתאמה, למי שיתן לנו". "מי שראה את שביאל צימרמן בן השלוש, שישלח אותו הביתה". "שביאל צימרמן נמצא, מתחת להררי האבק שהורדנו מהלמעלה של המנורה. תודה לכולם על הדאגה, ועל הדיווח ללשכת הרווחה".
 10. אילו פסח לא היה מתקרב, הייתי אשכרה צריכה לחשוב על נושא אחר לטור הראשון שלי בירחון, ולא הייתי רוצה להגיע לקצוות האלה (אז כל מי שטען שאני לא עושה מספיק עם הכישרון שלי, את רואה אמא? הגעתי רחוק!).
- בברכת תקופה שמחה, מגבשת ומשעשעת, או לפחות נסבלת, באיחולי פסח כשר, עמוק ומלא ברק, ובציפייה אמיתית לגאולה שתבוא עוד השנה, עד לפתח ביתו של כל אחד מאתנו (אולי אפילו בזכות נשים צחקניות... אהה... צדקניות כמובן).

אני.



ילדים ונוער:

ארבעים יום על אי בודד-מירב לשם: בלילה הראשון של חופשת הקיץ באו גל, ליאור ומיכל לביתו של עמית לשינה משותפת. לפנות בוקר גרמה רעידת האדמה לפריצה של מאגר תת-קרקעי בתוך הבית; סילון מים אדיר הותך מהקיר, וארבעת החברים נאחזו בשולחן ובמיטה ונסחפו עם הנהר בין בניינים קורסים. אחרי שנחלצו מסכנת המוות, הגיעו הארבעה לאי קטן הרחק בלב ים. שם נאלצו למצוא לעצמם מים, מזון ומחסה; ואז, למרבה הזוועה, התברר להם כי האי השקט והיפה משמש תחנת מעבר לכנופיה בין לאומית של חוטפי ילדים - עם אקדחים וללא מצפון - וכי רק הם יכולים להיחלץ לעזרה...

מחוץ למעגל-מישל פייבר: הילאס הוא בסך הכול ילד אבל הוא יודע בוודאות שלושה דברים: האלים קיימים, הקסם אמיתי ומישהו רוצה להרוג אותו. הילאס בורח לבדו כדי להציל את חייו וכדי למצוא את אחותו שנחטפה. מסעו ייקח אותו על פני ההרים העוינים והים הבוגדני של יוון העתיקה. חברתו היחידה היא ילדה נמלטת, מדריכו היחיד הוא דולפין פרא, ואויביו הרצחניים הולכים ומתקרבים...

משהו פשוט מסובך-דקלה קידר: שלומצי כבר בת שבע-עשרה, וזה לא ממש פשוט, או אולי ממש לא פשוט, או בעצם מסובך: מסובך עם ההורים, עם החברות, בלימודים. וכשמדובר באהבה, זה הרבה יותר ממסובך – אם רק הייתה מילה לממש ממש, אבל ממש מסובך, שלומצי הייתה משתמשת בה. השנה שלומצי לומדת לכתוב סיפורים, אבל מגלה שלפעמים הסיפור כותב את עצמו ומפתיע את כולם, במיוחד אותה. זו שנה שמביאה איתה אהבה גדולה ושברונות לב, התחלות מרגשות וסופים לא צפויים, וגם נעליים ממש מכוערות בצבע ירוק זרחני, וכלב אחד עם פפיון אדום.

משהו פשוט מסובך הוא רומן התבגרות אמיץ, המפגיש אותנו שוב עם הגיבורה שובת הלב של רב המכר **שלומצי כותבת יומן**. והפעם בדרך מורכבת ונועזת יותר אך לא פחות משעשעת – כמעט כמו החיים עצמם.

הקול בראש-דיסני: ביום שבו ריילי נולדה, הופיעו בראשה כל מיני רגשות: שמחה, עצב, כעס, גועל ופחד, אבל מי ישלוט בעניינים וינהל את חייה של ריילי מלוח הבקרה שבמפקדה? לכל רגש יש תפקיד, אבל בשביל מה היא זקוקה לעצב? ומה יקרה כשריילי ומשפחתה יעברו דירה לסן פרנסיסקו? איך יתמודדו ריילי והרגשות השונים עם השינוי המשמעותי בחייה?

אני וארל וזאת שעומדת למות-ג'סי אנדרוז: גרג גיינס מצא דרך לשרוד בתיכון: הוא מסתדר עם כולם ולא חבר של אף אחד. חוץ מארל, שותפו לעשיית סרטים ניסיוניים, שבאמת, אבל באמת, רצוי שאיש לא יראה. יום אחד אמא של גרג מודיעה לו שרייצ'ל, שהייתה חברת ילדות שלו, חולה מאוד. היא מבקשת שיבקר אותה. גרג לא מעוניין. אמא מבקשת בשנית. גרג לא מעוניין. אמא שוב מבקשת. גרג נכנע. וכאן מתחיל הסיפור, שלא ייגמר לפני שגרג וארל יעשו סרט בלתי נשכח, המציאות תתברר כיפה הרבה יותר וקשה הרבה יותר ממה שגרג יכול היה לדמיין, וגרג ימצא עצמו בלב סיפור מרגש ומטלטל, על החיים ועל המוות.

אני וארל וזאת שהולכת למות הוא ספר מצחיק, חכם וחוצה גילים, שידבר אל כל מי שמחפש את האמת.

מבוגרים:

זמן לעזוב-ג'ודי פיקו: במשך יותר מעשור ג'נה מטקאף לא הפסיקה לחשוב על אמה, אליס, שנעלמה באופן מסתורי בעקבות תאונה טראגית. ג'נה מסרבת להאמין שננטשה ויוצאת למסע חיפוש אחר אמה בעודה קוראת בשקיקה את דפי היומן הישן שלה. למסע מתגייסים שני שותפים לא סבירים: בלש פרטי מתוסכל ומתקשרת שעלתה לגדולה לאחר שאיתרה נעדרים, אך בהמשך החלה לפקפק בכישוריה. כשהשלושה פועלים יחד כדי לגלות מה עלה בגורלה של אליס, מתברר להם שכאשר שואלים שאלות קשות, צריך להתמודד עם תשובות קשות עוד יותר..

שירה גאולה-נועה ירון דיין: שירה גאולה, יתומה מאב ובת לאם בעלת תשובה שנישאה בשנית, הפעם לגבר חרדי, נזרקת מתוך חייה המתפוררים ומגיעה לרחוב. היא צוללת אל מעמקי העיר שמתחת לעיר, וזו מקבלת אותה בזרועות פתוחות ומובילה אותה להרפתקה פלילית שאולי תשנה את חייה.

אהבה זה כל הספר-חיים שפירא: "אהבה היא כמו רוח המנשבת מן הים – אי אפשר לראות אותה אבל אפשר להרגיש אותה." ניקולס ספרקס .
"אהבה היא שתי בדידיות המגנות זו על זו, נוגעות זו בזו ומברכות זו את זו." ריינר מריה ריקלה.

את מי ומה נפגוש בין דפי הספר? להלן רשימה חלקית:

על אהבה, תשוקות ורוחות רפאים; סולם האהבה של דיוטימה; חוקי האהבה המשעשעים של אנדריאס קפלנוס; אנטומיה של קנאה; שני סיפורי אהבה של צ'כוב ושיחה דמיונית בינו לבין נבוקוב; אהבה חופשית על פי שפינוזה; "החצי השני" ותובנותיו של טולסטוי על ברית הנישואים; שבעה עקרונות לנישואים מוצלחים; תשע סיבות שבזכותן שווה לחזור שוב על החיים; מישל מונטיין על הקשרים שבין אהבה לידידות; מסעו של מרסל פרוסט בעקבות אהבה אבודה, שבו מצא אושר עילאי.

"נולדתי בוילנה בשנת 1962. לאחר כתיבת שני ספרי הגות "קהלת – הפילוסוף המקראי" ו"מחשבות לעת לילה", החלטתי לקחת פסק זמן ולכתוב על מה שחשוב באמת. כך נולד ספרי זה המוגש לקוראים באהבה רבה."

בנוסף לספרים אלו, ישנם ספרים חדשים נוספים לפעוטות, ילדים, נוער ומבוגרים שהגיעו לספרייה.

נשמח לראות את כולם בפעילות

בימים א'-ד בין השעות 15:45-17:45

רק תשאירו את האוכל והשתייה בחוץ בבקשה, לטובת ניקיון המקום ושמירה על הספרים.

קריאה מהנה, מחכים לכם בספרייה-ספריית ראש צורים.

יצא ועיתוי הוצאת הירחון נפל בחודש שאין בו בנייה מרובה בראש צורים מחד, ומאידך קדחת ההכנות לפסח החלה. לכן בחרתי להתייחס לנושא המתאים לכל בית – נושא הצבע.

איך בוחרים את הגוון המתאים?

1. קרה לכם שבחרתם גוון אחד ואחרי הצביעה גיליתם שהוא משהו אחר לגמרי? כל גוון מורכב מכמה צבעי יסוד. כמו תמונה שמגדילים במחשב ופתאום רואים את כל הפיקסלים, כך בהגדלת הצבע אנחנו מבחינים יותר בתתי הגוונים המרכיבים אותו. רגישות ונסיון מסייעים להבחין בגוונים סמויים אלה, אך יש גם טיפ מעשי למתחילים: קטלוג הצבע מסודר כך שבכל דף ישנם כמה גוונים המסודרים מהבהיר לכהה. לכל הגוונים האלה יש גורם משותף. הגוונים הכהים בדף, מעידים לרוב גם על הבהיר. למשל, אם בסוף הדף יש ירוק כנראה שגם בגוון הראשון, הבהיר, יש מרכיב ירקרק, גם אם אינו נראה לעין.
2. הגודל כן קובע. אפקט הצבע בגודל שונה מאד ממראהו בקטן. לרוב, הגוונים הבהירים יראו בהירים יותר על הקיר, והכהים – יתכהו.
3. חשוב לבחור צבע בתנאי תאורה דומים לאלה שיהיו בחלל הצבוע. בחרו את הגוונים בשעות היום בתנאי תאורה טבעיים ובתוספת התאורה המלאכותית הקיימת בחדר. לא לבחור צבעים בלילה! שימו לב לסוג הנורה ועוצמתה. החלפת נורה מאור צהוב ללבן ולהפך תתן תפיסת צבע שונה לגמרי.
4. מותר ורצוי להיות נועזים! אל תפחדו מהצבע. צריכים רעיונות? חוששים להגזים? קחו השראה לשילובי צבעים מהסביבה הטבעית. התבוננו סביבכם; מאכלים, סצנות רחוב, הנוף מהחלון – בכל אחד מהם פלטה של צבעים שלרוב מתקבלת לנו בטבעיות בעין. האתר www.design-seeds.com הינו מקור נהדר להשראה ולדוגמאות של שילובי צבעים הלקוחים מתוך סצנות יומיומיות וטבעיות.
5. תקרות בדרך כלל צבועות בלבן. ההפרדה בין הקיר לתקרה מדגישה את אורך הקירות ואת גובה התקרה. כשהתקרה גבוהה במיוחד ואתם רוצים "להנמיך" אותה, צבעו אותה בגוון הקיר. אם התקרה נמוכה, למשל תקרות גבס מונמכות למיזוג, אז---צבעו אותה גם כן בגוון הקיר. צביעת התקרה המונמכת בגוון הקיר נותן מראה הרמוני ונעים ומטשטש את ההנמכה של התקרה.
6. קירות חלקים הם מצע מעולה לכל צבע. קיר "גבשושי" מחזיר את האור בזוויות שונות ולכן גם גוון הצבע מתקבל בעין אחרת ובאופן בלתי צפוי. צבע כהה מדגיש פגמים בקיר ולכן אינו מתאים לקיר שאינו חלק. מומלץ להשקיע בהחלקת הקירות (מה שנקרא "החלקת שפכטל" או "שפכטל אמריקאי") לפני הצביעה, לפחות באזורים הציבוריים ובקירות המיועדים לצביעה בגוון צבע בולט.

ועוד כמה דברים שכדאי לדעת לפני שמתחילים:

1. תקרות אמבטיות צבעו בצבע נוגד עובש (למשל, "אקרילול" של טמבור). תקרות בטון יש לצבוע בצבע נושם ולכן בדרך כלל צובעים בפוליסיד. ניתן לגוון פוליסיד בצבע הקיר – לא חייבים להשאירו לבן. תקרות גבס ניתן לצבוע בכל סוגי הצבעים המתאימים לקירות.
2. מומלץ לראות דוגמא ממשית של הגוון לפני צביעה. ניתן להזמין מחברות טמבור ונירלט דוגמאות צבע בגודל דף פוליו דרך האתרים שלהם. אפשר גם לקנות קופסת צבע קטנה במיוחד ולנסות על הקיר בבית.
3. כיום רוב הצבעים על בסיס מים והם רחיצים. ישנם סוגי צבע עם אפקטים מיוחדים (לדוגמא: שליכט, ספארי, סווייד ועוד) שקשים יותר לניקוי. עבור קירות כאלה וקירות "המועדים לפורענות" קיים מוצר בשם "אקוה טופ". זוהי שכבת לכה שקופה שמורחים על גבי הצבע, היא מגינה על הצביעה ומאפשרת ניגוב קל של הקיר.

בהצלחה ובהנאה!

דרורית שפירא – מעצבת בתים שאנשים אוהבים לחיות בהם.

טיפים נוספים בנושאי בניה, שיפוצים ועיצוב תוכלו למצוא באתר: www.derorit.co.il

עצה / הרב מרדכי ורדי

יקירי
אל תנסה להצליח
החיים כאן לא בנויים להצלחות.

השורות הללו נכתבו
בדם הלב שהלם את דפיקותיו
בחטוט תאי דאר
בצפייה לצלצול

עולמנו הוא עולם הפשלונות
המפארים
הפשלון מתהדר בהצלחה
וההצלחה היא לעולם חבויה
בדפנות האכזבה

תלמד מא-להים
הבונה עולמות ומחריבם
התבונן ושאל
מי יותר ממנו כאן
צריך להיות מתסכל

למד ושגן את קהלת
ספר המלך והאביון
מצליח בכל ונכשל
ובנפילתו יסד את ההגיון.



צחי כהן

האיש שקיבל מכתב מן השבת, חלק א'

ר' אברהם בן עזרא, המשורר הספרדי הנודע ופרשן המקרא, קיבל בזקנתו מכתב ממקור מפתיע.

תור הזהב

שבתות טבת קרות במיוחד באי הבריטי הצפוני. ערפל היום, המכסה את סמטאות העיר הגדולה לונדון, הופך בלילה לקור מקפיא עצמות. הישיש שכב על מיטתו והתקשה להרדם. התהפך מצד אל צד, מחפש תנוחה בה תכסה השמיכה הקצרה שקיבל ממארחיו את כל גופו הרועד, בקור הקיטון החשוך בו שכב. ליל שבת, ו' בטבת, ד' אלפים תתק"יט, 28 בדצמבר, 1157. ברגעי נים לא נים נהג רבי אברהם בן עזרא הזקן, שהיה כבר קרוב לשנתו ה-70, גיל מופלג באותם ימים, לחזור אל ימי נדודיו הארוכים. להיזכר בימות ילדותו ונעוריו בטודלה המוריקה, על גדות נהר האברו. למרות שהעיר נכבשה על ידי חיילות המוראביטון הקנאים של יוסוף בן תושפין, הספיק אברהם הצעיר עוד להנות, ולזכור, את "תור הזהב", ימי השגשוג של הקהילה היהודית הגדולה ופריחתה המופלאה של תרבותה. הוא זכר את נדודי נעוריו, נער צעיר, מוכשר מאוד ותאב דעת, בכל רחבי ספרד הנוצרית, הנאחזת עדיין בשרידי תפארתה. כגבר צעיר עבר לספרד המוסלמית, וביקר בערים קורדובה, סביליה וגרנדה, פגש את החשובים שבאישי העולם היהודי התוסס שהתנהל בהן, ועמד עמם בקשרי מכתבים וחליפות שירים. ר' אברהם אהב להזכר בבן דודו האהוב, המוכשר, הדגול, ר' יהודה הלוי. את שיריו המופלאים היו לואטות שפתיו עת התהפך מצד אל צד במיטתו, וחיוך עלה על שפתיו עת נזכר בחוש ההומור הדק והמחודד בו הצטיין. הוא התגעגע אל בן דודו, ואל בנו שלו, יצחק, שהצטרף אליו למסעם רב הסכנות לארץ ישראל. אלה היו השנים הטובות, שנותיו בספרד, בה הוערך על כשרונותיו, וזכה להכרה ולהצלחה ולא ידע מחסור. מסעותיו לא פגעו בפוריותו. על שנות נדודיו ברחבי ספרד כתב לימים:

בְּכָל מְקוֹם גִּרְתִּי

סְפָרִים חִבְרָתִי

וְסוּדוֹת בְּאַרְתִּי

וְכָרְאִי מוֹצָקִים.

(נדוד הסיר אוני, בית ד')

שיר נדודים

ר' אברהם התהפך על מיטתו, ממלמל אל הכר הקשה את מילות השיר, נזכר בשנות בחרותו הפוריות. אך אחריהם בא זכר שנים קשות. שנות נדודיו הארוכות בקרב קהילות אירופה הנוצרית, איטליה וצרפת מרות וארוכות היו. יהודי אירופה עשו על אברהם רושם של אנשים מרים, למודי סבל, מוכי פחד. מסעות הצלב, זכר הראשון ומוראות השני, עשו רושם רב על הקהילה והותירו אחריהם תחושת חוסר בטחון וחוסר אמון. יהדותם הייתה נוקשה יותר ופתיחותם התרבותית

הייתה מועטה. אברהם התגעגע לחופש והדרור להם זכה מוחו הפורה והיצירתי בקרב אחיו, בני ספרד, וסבל מהקור והחשדנות בהם התקבלו שירי החול, החידה והחידוד שלו בקרב יהודי צרפת, איטליה ואנגליה בהם פגש בנדודיו. קושי הנדודים פגע גם בשפיעת היצירה של ר' אברהם. בשיר שחיבר נזכר בתקופה זו:

נדוד הסיר אוני

והבהיל רעיוני

ושם פי ולשוני

אסורים בזקים

(נדוד הסיר אוני, בית א)

כלומר הנדודים הסירו את כוחי, את יכולת כתיבת השירים שלי, והפחידו והטרידו את מחשבותי-ובגללם פי ולשוני, כלומר שירתי, אסורים באזיקים, אינם פוריים ושופעים כשהיו. ראב"ע היה לאורך כל ימי חייו משורר פורה ביותר. שירתו הינה אחד הפרקים המפוארים בדברי ימי שירת ספרד והוא, כאחרון משוררי "תור הזהב" בספרד, הביא אותה לשיאים שלא חזרו מאז. הוא ידע לשלב להפליא את מוסכמות השירה הערבית-הספרדית וצורותיה בשירה העברית שכתב. הוא הפליא גם לחדש תכנים וצורות שאיש לא כתב לפניו.

אחד מחידושי הבולטים היה שירי הוויכוח- במסורת השירה הערבית כתב ראב"ע שיר בו מתווכחים הקיץ והחורף, השבת והמועד ואפילו שיר בו מתפלמס נוסע עם הים עליו הוא שט. באחד משיריו הפליא לתאר את משחק השחמט, מהלכו וחוקיו. בשירים אחרים הפליא לסנוט בירבינו, לעקוץ אותם באירוניה או לשים אותם ללעג דק. שירי הקודש שחיבר, במספר ובמגוון חסרי תקדים, התקבלו כמעט מיד ונכנסו לסידורי התפילה והסליחות. אך לא רק שירי צורה כתב, שירתו התבלטה גם בזכות עיסוקה בפילוסופיה, יותר מכל משורר אחר. בשיריו משולבת תפיסתו הניאו-אפלטונית, כמו גם עובדות מדעיות כפי שהיו מוסכמות על בני דורו.

לאורך כל שנות נדודיו לא חדל אברהם מעולם מעיסוקו המתמיד במפעל חייו. למרות שהתעניין ויצר בתחומי הלשון העברית, השירה לסוגיה, האסטרונומיה, האסטרוולוגיה והמתמטיקה, ואף בפילוסופיה, הרי שתמיד ראה עצמו קודם כל כפרשן המקרא. את פירושו עצום המימדים לתנ"ך כולו כתב על פני עשרות שנים, בתנאים לא תנאים של נדודים וקושי כלכלי. על משכבו בלילות הטרידו אותו לעיתים פסוק מוקשה או שאלה פרשנית, ואף אלה הטרידו את מנוחתו.

ואכן, החיבור כשהושלם סוף סוף היה להישג חד פעמי. חיבורו רחב ההקף, שנכתב בשני נוסחים, קצר וארוך (ושרד רק בחלקו, בימינו חסרים ממנו הפירושים לנביאים ראשונים, והספרים ירמיהו, יחזקאל, משלי, עזרא ונחמיה וספר דברי הימים), הוא הרבה יותר מפירוש למקרא: במקומות רבים בפירושו גולש ר' אברהם ל"הפלגות" פילוסופיות המעידות על רוחב הדעת, המקוריות והמרץ הרוחני, האופייניים כל כך ליהדות ספרד בתפארתה, ועל דחפיו הפדגוגיים העזים של מחברם להנחיל את תורתו והשקפתו.

החלום ושברו

לבסוף הצליח הזקן להרדם, ולאחר כל תלאות היום, ערבה לו שנתו. והנה, בחצי הלילה, התעורר לפתע למראה גבר העומד במרכז החדר, וראשו נוגע לא נוגע בקורות העץ של תקרת החדר. הגבר התכופף אל ר' אברהם ואמר לו בקול שקט: "קח זאת האגרת ששלחה לך השבת". בידו של האיש הייתה אגרת, מגולגלת וחתומה.

ר' אברהם זינק ממיטתו, קד והשתחוה בפני הדמות הפלאית, בירך את ה' שנתן את השבת לעמו, שבר בלהיטות את החותם שעל האגרת, וקרא בשקיקה את הכתוב בה. תחילה שמח על שקרא,

והדברים מתקו בפיו כדבש מתוק, אותו לא טעם פיו הזקן מזה שנים רבות. אך ככל שהתקדם בקריאה פג לבו מפחד ונשמתו כמעט פרח למקרא הדברים.

נבעת פנה ר' אברהם אל הדמות הפלאית, התמירה, הממלאת בנוכחותה את כל החדר, ושאל בקול רועד: "מה פשעי ומה חטאתי?". ר' אברהם טען שתמיד הקפיד, מיום שעמד על דעתו ולמד את פרטי מצוות השבת, לא לחרוג מהן כמלוא הנימה. יום השבת הוא היום האהוב עליו והוא חיבר מזמורים ושירים לכבודו ולכבוד תפילותיו. הוא נוהג להכניס את השבת עוד בטרם תתחיל, מרוב אהבתו אליה, ומאחר להוציאה ככל שרק יוכל מרוב געגועיו על היום הקדוש, וגם זאת מתוך שירה ושמחה. מדוע שלחה השבת אליו אגרת כה קשה?

האיש הפלאי, "ציר השבת", כינה אותו ר' אברהם בינו לבינו, כי היה שליחה של השבת, ענה: "השבת שמעה כי אתמול הביאו תלמידים ספרים ופירושים על התורה ובאחד מהם כתוב לחלל את השבת. השבת מצפה שאתה תאזור את מותניך ותלחם בעבור כבוד השבת את מלחמתה עם אויביה, יהיו אשר יהיו". ונעלם.

הפעם התעורר ר' אברהם באמת, נסער כולו, והנה היה הכל חלום. אך את לשון האגרת המופלאה ששלחה לו השבת לא שכח. ר' אברהם ניגש אל ערימת הספרים שעמדה בקיטון הקטן שהקצו לו מארחיו הלונדוניים. השבת צדקה. תלמידיו, בביקורם במהלך אותו שבוע, אכן הביאו לו כמה ספרים מועתקים בכתב יד אודותיהם שמע. בראש הערימה נח ספר אודותיו שמע זה זמן רב אולם רק כעת נודמן לו לראותו בפעם הראשונה. היה זה פירושו של הרשב"ם, רבי שמואל בן מאיר, פרשן המקרא והתלמוד, מבעלי התוספות, נכדו של הפרשן הנודע רש"י. ר' אברהם שמע כי פירושו של הרשב"ם לתורה מתאפיין בדרך חדשה לקריאת הפסוקים: הפשטנות, כלומר פירוש הפסוקים על פי הפשט העולה מהם, תוך הזדקקות מעטה ככל האפשר למדרשי חז"ל ומסורתם הפרשנית.

ר' אברהם קם ממיטתו. האור שהגיע מבעד לצוהר הקרוע בעליית הגג בה הסתופף לא הספיק לו לקריאה. הישיש יצא עם ערימת הספרים אל הרחוב הלונדוני החורפי והחשוך, ולאור הלבנה עלעל בספר. הוא לא היה צריך לבלוש זמן רב- בפירושו לבראשית א פסוק ה' כתב הרשב"ם:

ויהי ערב ויהי בקר – אין כתיב כאן 'ויהי לילה ויהי יום', אלא ויהי

ערב, שהעריב יום ראשון ושיקע האור, ויהי בקר – בוקרו של לילה,

שעלה עמוד השחר הרי הושלם יום אחד מן הששה ימים שאמר הקדוש

ברוך הוא בעשר הדברות, ואחר כך התחיל יום שני: **וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים**

יְהִי רָקִיעַ (להלן, ו). ולא בא הכתוב לומר שהערב והבקר יום אחד הם,

כי לא הצרכנו לפרש אלא היאך היו ששה ימים: שהבקר יום ונגמרה

הלילה, הרי נגמר יום אחד והתחיל יום שני.

חלק ב' של המאמר יופיע בגליון הבא של עלי צורים



גלית לוי

חג הפסח מזמן לכולנו אתגרים מעניינים במטבח... ביקשתי מתכונים כשרים לפסח משני מטבחים, זה המאותגר, וזה המאותגר אפילו יותר... קבלו!

חג הפסח במטבח הילדות של אורן אמסילי היה 'ללא קטניות למחצה', הקטניות היבשות היו מחוץ לתחום בעוד הטרייות היוו מקור לתבשילים מרכזיים.

הילדים היו שותפים פעילים בקילוף הירקות הטריים עד לקבלת האוצר הגלום בהם – הפול!!

הריחות שעולים כאשר רק קוראים את המתכון גורמים לרצות שנגמור כבר לנקות ונתחיל לבשל... ולאכול!! אז בתיאבון וחג שמח (וכשר למחצה !! 😊)

מרק פול / אורן אמסילי

בסיר לחץ -

לטגן 2 בצלים גדולים מרוסקים בפומפיה עד להזהבה.

לתבל במלח, פלפל שחור וכורכום.

להוסיף צרור כרפס על גבעוליו חתוך לחתיכות קטנות ולבשל כ-10 דקות עד להתרככות.

להוסיף כ- 700 גרם נתח בשר טרי ולצרוב היטב משני הצדדים.

לכסות את נתח הבשר בכ- 2 כוסות מים ולהביא לרתיחה.

להוסיף 1 ק"ג פולים מקולפים (משתי שכבות הקליפה) יחד עם 5 תפוזי בינוניים מקולפים וחתיכים לרבעים ומעל הכל להוסיף מים (המים אמורים להיות כ- 5 ס"מ מעל התבשיל).

לסגור את סיר הלחץ ולהביא לעצמת לחץ מירבית. להנמיך את האש ולבשל כחצי שעה.

לכבות את הסיר ורק לאחר שהתקרר להוציא את הבשר ולחתוך לקוביות קטנות (לא ליצור גרבר...):

להוסיף צרור גדול של כוסברה קצוצה ולבשל עוד כ-10 דק.

בתאבון!!

אוסי ששון-דרוק טעמה לאחרונה במסעדה מנה שהיא מאוד אהבה. אחרי הטעימה היא חשבה על אפשרות להתאמת המתכון לפסח (ללא קטניות וללא שרויה!!).

אחרי שני ניסיונות לשחזר את המנה (עצמאית ובלי לקבל את המתכון המקורי), הנה המתכון השלם, ועם טביעת היד של אוסי - בטוח שיצא טעים!!

קציצות בשר וכרובית / אוסי ששון-דרוק

1/4 קילו בשר טחון.

1/4 קילו עוף טחון.

10 פרחי כרובית גדולים מבושלים וחתוכים.

1 חב' כוסברה קצוצה.

1 חב' פטרוזיליה קצוצה.

3 בצלים גדולים קצוצים ומאודים.

2-3 ביצים.

מלח, פלפל שחור.

ליצור מהעיסה כדורי בשר ולטגן (על מנת שישמרו על צורתם).

לרוטב

לאדות בסיר רחב 2 בצלים חתוכים לרצועות.

להוסיף 5 גבעולי סלרי חתוכים ו- 3 לבבות ארטישוק חתוכים לקוביות.

לאדות עד שהירקות מתרככים.

להוסיף קופסת רסק עגבניות.

לתבל בפפריקה מתוקה, פפריקה חריפה, מעט מלח גס,

פלפל שחור גרוס וכפית דבש.

להוסיף כוס מים.

להביא לרתיחה ולהניח את הקציצות בסיר (עדיף בשכבה אחת).

לבשל על אש נמוכה כחצי שעה.

בתיאבון וחג שמח!!



מקום ביישוב – צחי כהן:

א.

אם מרדכי היה יושב בו היה מתמלא הוא קנאה
רק גברים מבליס בו לילה ראשונה או שנייה
כולם רואים אותו, אבל כמעט אף פעם לא נוגעים
הנקודה הראשונה בהולכת זרים

ב.

קרוי על שם שלושתם, למרות שבאמת הם שניים
קר גם כשחם ולכן אין בו מים?
מארח את כולנו בכמה הזדמנויות
ראשון מארבעה

ג.

פעיל רק חצי מהשנה
משנות ה-70 קיים
מופעל רק על ידי חנה
אבל משפיע על מצב הרוח של כולם

ד.

מכיל את האוסף הגדול מסוגו
פעיל יותר מאחיו הגדול
בוקר בשבוע מתחיל לפניו ומסיים לפניו
מתחיל אחריו ומסיים לפניו

חידונוער – ישי אהרונות

פתחו את ספר שופטים וגלו אחד משמות החג הקרב...

1. שמשון הכה בעזרתה אלף אנשים

2. נעל את מלך מואב בחדרו

3. אשתו השנייה של שמשון

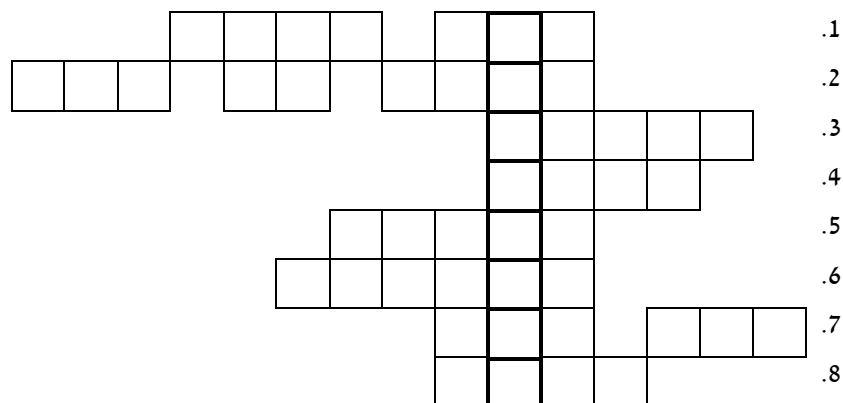
4. גבור חיל שנלחם בבני עמון

5. נהרג בידי אישה

6. שמו השני של גדעון

7. לאן ברח יפתח

8. נותר לבדו מכל שבעים אחיו



מזל טוב לאיתן אהרוני ולדרור קייפי

מזל טוב לפנינה איילון ולנחמה ארצי

מזל טוב לתמר יסלון ורוני סבו

מזל טוב ליוסף קרנץ ולאסף כהן

האם אתה חיי במועדונוער?!

האם אתה נמצא במועדונוער יותר מאשר בבית?!

האם נתקלת בעכבר במועדון הישן?!

האם היית חלק מהמהפכה הקיבוצית?!

האם אתה שברת את מקל הסנוקר?!

האם ידעת שיש במועדון 70 ילדים?!

האם באת לפעילות בגלל האוכל ועד שהגעת הכל נגמר?!

האם התערבת עם אליאב על פיצה?!

צאלה עלינו עלייך..

האם ראית שמיניסטים במועדון לאחרונה? האם אתה יודע מיהם?

האם הבאת פעם משהו למועדונוער והוא לא חזר?!

באסה לך, בחיים לא תקבל...

אתה מגיע לפעמים למועדון (רק כשיש אוכל)... כמו שאתה רואה אתה מפסיד הרבה, נא להשתפר בעניין!

המועדון הוא הבית השני שלך, אתה שואל 3 פעמים ביום "מתי המועדון פתוח?" ואתה קורע את כולם בסנוקר שולחן. המשך כך...

אתה לא נמצא מספיק במועדון, אתה לא יודע לאן הוא עבר דירה בקיבוץ, ואין לך מושג מי רכזת הנוער החדשה! רע מאוד, נא להשלים פערים...

יוצרות המשחק: טל שחר ונחמה

מהאירועים האחרונים:



התנדבות בכפר השוודי בירושלים



מסיבת פורים מטורפת!!



תחרות בין ישובי הגוש



מסיבת פורים מטורפת!!!



"מהפכה קיבוצית" שלא תישכח :]

נחשו מי אמר את המשפט

"תגידו, הסכמי אוסלו קרו לפני השואה?!"
 "סוסיא זה במצפה רמון, לא?!"
 "תגיד, זה חתול או יוסף?!"

הפינה של שאוליי!!!

היום בפינתנו נארח את דביר פולק:

שיי אהוב:

- לילה כיום יאיר

קשת או עדיף

- לא נעים...

המועדון החדש או הישן?

- ברור שהישן

אנא ערף או אוטופידין?
 חדש למועדון נוער:

- כבר צריך מקום חדש?

- אנא ערף... (תרתי משמע)

אוריה או נווה חנה?

- נווה חנה נראה לי

חיה אהובה:

- דב נמלים